

Skatteudvalget (2. samling)
SAU alm. del - Bilag 106
Offentligt

Skatteministeriet

J.nr. 2005-711-0048

Den - 6 JUNI 2005

MODTAGET

- 6 JUNI 2005

16 10

Den Centrale Indlevering

Til

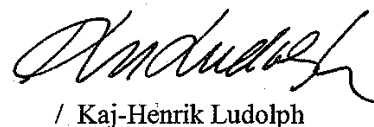
Folketingets Skatteudvalg

ORIGINAL

Hermed fremsendes notat om Ligningsrådets/Skatterådets kompetence til at korrigere forkerte afgørelser, som jeg ønsker omdelt til Skatteudvalgets medlemmer.

Baggrunden for notatet er debatten ved 3. behandlingen af forslag til skatteforvaltningsloven (L 110) den 31. maj 2005. I debatten indgik spørgsmålet om, hvilke kompetencer Ligningsrådet i dag har til at korrigere forkerte afgørelser fra skattemyndighederne i tilfælde, hvor den berørte borger ikke har interesse i at påklage afgørelsen. Notatet belyser dette spørgsmål og sammenholder Ligningsrådets nuværende kompetencer med de kompetencer, det fremtidige Skatteråd vil få.

Kristian Jensen

/ Kaj-Henrik Ludolph

Notat om Ligningsrådets/Skatterådets kompetence til at korrigere forkerte afgørelser

Som udgangspunkt vil en skattepligtig, der modtager en afgørelse fra skattemyndighederne, kunne gå ud fra, at denne afgørelse er endelig, medmindre naturligvis den skattepligtige selv påklager afgørelsen. Af hensyn til en ensartet og korrekt ligning af de skattepligtige på tværs af de forskellige dele af skatteforvaltningen er der imidlertid, som led i myndighedernes revisionsbeføjelser, en vis adgang til at ændre en afgørelse, uanset at denne allerede er meddelt den skattepligtige.

Skattemyndighedernes kompetence til at ændre en ansættelse er i langt de fleste tilfælde hverken efter de nugældende regler eller efter skatteforvaltningsloven betinget af, at sagen forelægges for Ligningsrådet/Skatterådet. Told- og Skatteforvaltningen kan dog efter en konkret vurdering forelægge en sag for Ligningsrådet/Skatterådet, uanset at told- og skatteforvaltningen selv har kompetence til at ændre ansættelsen.

For så vidt angår ankenævnsafgørelser, kan told- og skatteforvaltningen derimod ikke uden inddragelse af Ligningsrådet/Skatterådet foretage ændringer i ansættelsen, jf. skattestyrelseslovens § 14, stk. 5, og skatteforvaltningslovens § 14, stk. 1, nr. 2. I forlængelse heraf kan Ligningsrådet efter indstilling fra Told- og Skattestyrelsen i dag ændre en ankenævnskendelse, jf. skattestyrelseslovens § 19. Denne kompetence videreføres i skatteforvaltningslovens § 2, stk. 3, dog tillempt den nye struktur på skatteområdet og Ligningsrådets hidtidige praksis, hvorefter ansættelsesændringer kun gennemføres i ganske særlige tilfælde.

Nedenfor redegøres nærmere i afsnit 1 for Ligningsrådets nuværende kompetence til at ændre forkerte afgørelser og i afsnit 2 for Skatterådets ændringskompetence i henhold til skatteforvaltningsloven.

1. Ligningsrådets nuværende kompetence til at ændre forkerte afgørelser

Ligningsrådet kan i dag efter indstilling fra Told- og Skattestyrelsen ændre såvel skatteansættelser som ejendomsvurderinger, jf. skattestyrelseslovens § 19. Derimod kan Ligningsrådet ikke rejse sådanne sager på eget initiativ.

Ligningsrådets kompetence er et led i de centrale skattemyndigheders tilsyns-/revisionsbeføjelse i forhold til de kommunale skattemyndigheder, og skal derfor ses i sammenhæng med told- og skatteforvaltningens kompetence til at foretage eller ændre en skatteansættelse.

Ifølge skattestyrelseslovens § 14, stk. 4, kan told- og skatteforvaltningen foretage en ansættelse, hvor denne ikke tidligere er foretaget, og ændre en allerede foretaget ansættelse, såfremt ansættelsen anses for urigtig. Bestemmelsen rummer en selvstæn-

dig omligningskompetence, idet told- og skatteforvaltningen ikke behøver at forelægge sagen for Ligningsrådet, inden ændringen gennemføres.

Revisionsmyndighedens kompetence omfatter derimod ikke kendelser afsagt af et skatte- eller vurderingsankenævn. Anses en ankenævnskendelse for urigtig, kan told- og skatteforvaltningen imidlertid forelægge kendelsen for Ligningsrådet, der herefter kan ændre ansættelsen, jf. SSL § 19, stk. 1, smh. med § 14, stk. 5.

Såvel told- og skatteforvaltningens som Ligningsrådets revisionskompetence er undergivet ansættelsesfristerne i skattestyrelseslovens §§ 34 og 35. En ansættelse kan som led i revisionskompetencen overfor de lokale skattemyndigheder i visse nærmere angivne tilfælde, jf. SSL § 35, stk. 1, nr. 6, gennemføres uanset den ordinære 3-årige ansættelsesfrist i SSL § 34.

I dag forelægges der kun i meget begrænset udstrækning sager om ansættelsesændringer for Ligningsrådet. Dette hænger sammen med, at Told- og Skattestyrelsen, som ovenfor beskrevet – bortset fra ændringer i relation til ankenævnskendelser – selv har kompetence til at ændre en ansættelse. Det vil derfor uden for tilfælde, hvor der foreligger en kendelse fra et ankenævn, bero på Told- og Skattestyrelsens egen vurdering, om sagen skal forelægges for Ligningsrådet, eller om styrelsen selv vil gennemføre ændringen. I relation til ankenævnskendelser gennemfører Ligningsrådet i praksis alene ændringer af urigtige kendelser i sager af vidererækkende og/eller stor provenumæssig betydning.

For ejendomsvurderinger er der i dag ikke hjemmel til, at vurderingsmyndighederne kan ændre en ejendomsvurdering. Alle ændringer i ejendomsvurderinger, også fejlrettelser, og også rettelser, som ejeren er enig i, forelægges derfor for Ligningsrådet til afgørelse.

2. Skatterådets kompetence efter skatteforvaltningsloven til at ændre forkerte afgørelser

Ligningsrådets nuværende adgang til at ændre ankenævnsafgørelser videreføres med skatteforvaltningsloven, jf. § 2, dog tillempt den nye organisering på skatteområdet. Skatterådet kan efter bestemmelsen efter indstilling fra told- og skatteforvaltningen ændre en åbenbart ulovlig afgørelse truffet af et skatte- eller vurderingsankenævn.

Revisionskompetencen er alene tiltænkt tilfælde, hvor et nævnsmedlem eller en embedsmand i f.eks. nævnssekretariatet gør Skatterådet opmærksom på en nævnsafgørelse, der angiveligt er åbenbart ulovlig. Derimod vil hverken Skatterådet eller told- og skatteforvaltningen have pligt til at føre et aktivt tilsyn med arbejdet i skatte- eller vurderingsankenævnene. Det skal ses i sammenhæng med, at den centrale skatteforvaltnings tilsyn med de lokale skattemyndigheder og dertil knyttede revisionsbeføjelse i sagens natur ikke videreføres med den nye struktur på skatteområdet, da de kommunale skatteforvaltningers og skatteankenævns kompetence hermed overgår til staten, jf. ligeledes svaret til Skatteudvalget på spørgsmål 2 til L 110.

Det betyder imidlertid ikke, at retssikkerhed og ensartethed vil have en mindre fremtrædende plads i den fremtidige enhedsforvaltning, end det er tilfældet i dag. Tværtimod er et hovedsigte med organiseringen af told- og skatteforvaltningen som én landsdækkende forvaltningsmyndighed netop at styrke retssikkerheden og ensartetheden på skatteområdet. En samlet service- og kontrolstrategi for hele forvaltningen med fokus på bl.a. service, kontrol og retsanvendelse vil være med til sikringen heraf på lands plan.

På samme måde som den nuværende interne revision i ToldSkat vil intern revision endvidere indgå som et centralt element i den overordnede styring af den kommende enhedsforvaltning. Den interne revision vil få en uafhængig status og vil rapportere direkte til den øverste chef for enhedsorganisationen med kopi til Rigsrevisionen. Revisionen vil bl.a. indebære tilsyn med, om organisationen når opstillede mål, om der tages skyldige økonomiske hensyn ved forvaltningen af midler samt ved tilsyn med overholdelsen af bevillinger, love og andre forskrifter, indgåede aftaler m.v.

Hvis told- og skatteforvaltningen eksempelvis i forbindelse med de interne revisionsprocedurer bliver opmærksom på, at der er grundlag for at ændre en afgørelse truffet af skatteforvaltningen, kan forvaltningen ændre afgørelsen under iagttagelse af fristreglerne i skatteforvaltningslovens kapitel 9.

Tilsvarende told- og skatteforvaltningens mulighed for i dag at forelægge sager for Ligningsrådet også i tilfælde, hvor forvaltningen selv kan ændre afgørelsen, jf. ovenfor under afsnit 1, kan told- og skatteforvaltningen i henhold til skatteforvaltningslovens § 2, stk. 2, forelægge sager for Skatterådet. Adgangen til at forelægge en sag for Skatterådet er alene betinget af, at der er tale om en sag, der henhører under de love, som Skatterådet efter § 2, stk. 1, bistår told- og skatteforvaltningen med at forvalte, dvs. sager vedr. skat og ejendomsvurdering. Alle sager af denne karakter kan efter told- og skatteforvaltningens konkrete vurdering forelægges for Skatterådet. Det er i bemærkningerne til L110, FT 2004/2005, forudsat, at Skatterådets formand og told- og skatteforvaltningen aftaler de overordnede retningslinier for hvilke sager, der skal forelægges for Skatterådet.